

OPINIÓ

Lectures poètiques, recitals en biblioteques, cançons i manifestacions de cultura popular s'organitzen de forma espontània a tot Catalunya.

Ja fa dies que Catalunya viu una situació excepcional. L'anhel de canviar i de transformar el marc polític de relació amb Espanya, empès des d'una base social que gira al voltant dels 2 milions de persones, d'un país de 7,5 d'habitants, va cristal·litzar en una majoria independentista al Parlament de Catalunya, com és sabut, que va convocar un referèndum d'autodeterminació el passat 1 d'octubre (1-O), ràpidament il·legalitzat pel Tribunal Constitucional.

Una majoria de catalans i catalanes amb ganes de votar el nostre futur ens vam enfrontar,

Dies de vertigen: la cultura catalana, contra la repressió

Escrit per Maria Rosa Nogué, escriptora
dijous, 19 d'octubre de 2017 12:03

immediatament, a l'acusació de rebel·lia, sedició, deslleialtat, traïció i, fins i tot, colpisme. Simplement pel desig de preguntar-nos pel nostre futur com a poble. Només per la gosadia, per la fermesa, per l'atreviment democràtic de voler preguntar-nos cap a on hem d'anar. En aquest punt seguim. I aleshores, en aquesta situació d'emoció, de tensió, de por i d'esperança, quina ha estat la reacció de la gent? Què hem fet les dones i els homes de la cultura catalana?

Cal dir que la resposta ha estat excepcional. D'una manera espontània, arreu han sorgit rapsodes, manifestos, recitals poètics i cançons que ens han ajudat a passar les lentes hores d'espera i de tensió a què ens obliga la repressió organitzada per l'Estat espanyol. Així, per exemple, a Vilanova i la Geltrú, el vespre de la vigília de l'1-0 es va organitzar una sessió literària a la Biblioteca Joan Oliva, col·legi electoral amenaçat de tancament.

Biblioteca Joan Oliva, a la plaça de la Vila de Vilanova i la Geltrú.

